

Nieuwbouw Kalkuur

door Wiltze Mollema

Nieuwbouw "Kalkuur" aan de Eperweg

Het kan niemand ontgaan zijn dat op de hoek Eperweg / Veldweg een volumineus object in aanbouw is. Ruim 25 jaar, nadat op deze locatie twee woningen zijn gesloopt, wordt dit bouwterrein weer bebouwd. Eind juni 2006 is het hoogste punt van dit gebouw bereikt. Het betreft hier een vervangende nieuwbouw t.b.v. Huize Kalkuur, tehuis voor gehandicapten dat thans staat op de hoek Eperweg / Dr. Schutlaan.

Op deze foto is te zien hoe de bebouwing op deze locatie er uit zag medio 1979. Dit pand is gesloopt in augustus 1979. U ziet de noordgevel langs de Eperweg. Aan de de oostgevel (links op de foto) zien we een latere aanbouw met lessenaarsdak. Helemaal rechts zien we een klein gedeelte van de toen nog ingebruikzijnde werkplaats van rijwielhandel Fa. Vis en Zn.

Kalkuur

De omgeving vooraan de Eperweg en in het bijzonder van het voormalige hotel-pension de Valk, Eperweg 5, werd door de oude Nunspeters algemeen de Kalkure genoemd. De naam is in onbruik geraakt, maar was vroeger zó algemeen in zwang, dat op de oudste kadasterkaart van 1832 het eerste gedeelte van de Eperweg de Kalkureweg heet. Een gegeven uit het proces Buntman van 1679 stelt ons in staat de betekenis van deze naam te verstaan. Daar is nl. sprake van "een campje met een hegge, genaamd het Kalck huier". Dit kampje was gelegen voor en aan de oostzijde van de woning Eperweg 13. Behalve deze woning zijn ook de Rooms-Katholieke pastorie en de woningen Eperweg 7 en 9 op het Kalckhuier gebouwd, terwijl het hotel-pension de Valk, Eperweg 5, op de plaats stond van de woning, waarbij eertijds dit kampje behoorde en waarop in de loop van de tijd de naam Kalkure is overgegaan. Huier is een verouderde spelling van huur; volgens de huidige spellingswijze is de naam dus oor-

De westgevel, aan de Veldweg. Vanaf de Eperweg kijken we de Veldweg in. De stratenmakers zijn in de bocht met het herstraten van het troittoir bezig. Op de voorgrond een gedeelte van de weg richting Meidoornierf.

Blijkens het register van de kerspelzaden woonde Beert Augustijnsen ter plaatse van het voormalige hotel de Valk (nu 2006 parkeerplaats tegenover de Veldweg). Oudtijds is hier dus de plaats geweest, waar de van elders aangevoerde metselkalk werd geblust. En daaraan is de naam Kalkuur ontleend.

De zuidgevel genomen vanaf de Veldweg. Deze hoog opgetrokken gevel met erkers en met zijn plat dak is eveneens van latere datum. Helemaal rechts zien we nog een klein gedeelte van het dak van het pand toen bewoond door bakker J. van Manen, Eperweg 7.

Kalkuurweg – Eperweg

In 1911 liep de Soerelscheweg vanaf de kruising Groote Weg (nu F.A. Molijnlaan) tot aan de grens van de gemeente Nunspeet en Doornspijk met een lengte van 4240 meter en met een breedte van de verharding van 2,90 meter. In het najaar van 1933 is het gedeelte van de Kalkurenweg te Nunspeet vanaf de Rijksstraatweg tot aan de Dr. Schutlaan van een betondek voorzien. In 1934 is de betonnering uitgebreid tot aan de spoorlijn. Toen is ook gelijk de omlegging van deze weg geschied, zodat de weg haaks op de spoorlijn kwam te liggen. Toen deze werkzaamheden waren voltooid werd aan de gehele weg lopende vanaf de Dorpsstraat richting de grens met de gemeente Ermelo en Epe de naam Eperweg verbonden. De Kalkuurweg van 1832 heet dus thans Eperweg.

spronkelijk Kalk-huur geweest; het zal dus iets met kalk te maken hebben. Het pleidooi-boek van het Hof van Gelderland, no 85, folio 176, spreekt in 1724 van twee stukken land, liggende bij Beert Augustijnsen land, genaamd de Calk Kuijlen.

Hoek Eperweg / Veldweg

Op deze hoek heeft vele jaren een witgeschilderde woning gestaan met adres Veldweg 1 en 3. In 1910 woonde op deze plaats het gezin van Jan den Herder, hij was gehuwd met Eibertje Westhuis en was van beroep spoorwegwerker. In 1938 was hier de werkplaats en woning van Jos van Geenen. In het adressenboekje van 1965 woont op Veldweg 1: E. Stip en op 1a: P.H. Kroneman-de Goede. In 1970 woont op nummer 1: J. van Geenen en op nummer 1a: J. Hagenbeek
